

NS-Kampskrig

#198

10 / 2023 (134)

Leksikon - Michael Kühnen

39 - GENEREL LINJE

Den generelle linje i Ny Front erstatter partiets linje i Det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti (NSDAP) i den periode, hvor nazisternes forbud gælder.

Partiet i nationalsocialismen er indbegrebet af folkets organiserede vilje til at leve og er dets bærer af viljen på vejen mod den nye orden (se Vilje). Med henblik herpå underkaster det sine partimedlemmer en fælles politisk viljeformning. Denne viljesdannelse, som partiet organiserer, griber ikke ind i nationalsocialistens indre frihed, men binder ham til den disciplin, der er nødvendig for at føre revolutionen til sejr. Det er konkretiseret i partilinen:

KUN DE, DER UNDERORDNER SIG PARTIETS LINJE, KAN VÆRE PARTIMEDLEMMER!

Partilinen omfatter den bindende fortolkning af partiprogrammet, præsentationen af partiets historie, de grundlæggende elementer i forståelsen af det nationalsocialistiske verdensbillede og livsholdning og endelig definitionen af partiets strategi og taktik i kampen for magten og efter magtovertagelsen i kampen for at opbygge den nye orden. Da en nationalsocialistisk revolution ikke er mulig uden partiet og den partilinj, som det håndhæver, må nationalsocialisterne, hvor der ikke

findes noget nationalsocialistisk parti, eller hvor det er forbudt, organisere sig for at skabe et parti.

Denne opgave er blevet overtaget af Ny Front i Tyskland. Den organiserede kamp for at stifte et parti har også brug for en bindende politisk linje, i dette tilfælde den generelle linje for Ny Front. Det afklarer de samme spørgsmål som den fremtidige partilinje, gør sig militant gældende og sætter dermed de organiserede nationalsocialister i stand til - at danne en disciplineret vilje med det formål at opbygge det nationalsocialistiske parti.

Denne generelle linje skal naturligvis bekræftes af den senere legitime partiledelse, dvs. den gælder kun foreløbigt. Derfor forventer Ny Front støtte fra alle sande, dvs. velmenende nationalsocialister i deres kamp for genetablering af NSDAP, selv om de ikke er enige med den generelle linje i spørgsmål som program, historieforståelse og ideologisk definition. Derfor står strategi og taktik klart i forgrunden i den nye fronts overordnede linje.

Den generelle linje i Ny Front er udtrykt i ledelsens praktiske ordrer og i de teoretiske udlægninger i dens politiske ordbog.

40 - TYSKLAND

De germanske folkeslag udgør kernen af den ariske race (se ariere). De er en af de fire folkeslag (sammen med romerne, slaverne og de østindoeuropæiske folk) og bosatte sig i Europa, især i midten og nord for kontinentet. Racemæssigt set tilhører de germanske folk den nordiske mennesketype af arisk art og er historisk set arvinger til den romerske imperieidé og siden Roms fald de vigtigste etniske bærere af imperiet.

Det vigtigste folk i den germanske folkeslag er tyskerne (se Tyskland). Den oprindelige nationalsocialisme er derfor en skabelse af nordisk-germansk-germansk-tysk tankegang og følelse og var oprindeligt udelukkende rettet mod denne type mennesker. Det tyske rige skulle først blive det stor-tyske rige og til sidst det stor-germanske rige, der skulle omfatte alle med nordisk-germansk blod.

I overensstemmelse med dette storgermanske ønske kæmper den nye generations nationalsocialisme også for en forening af alle germanske folk i Europa inden for rammerne af et germansk forbund og som en del af det fjerde rige.

Men på grund af de historiske resultater og konsekvenser af Anden Verdenskrig, som truer hele den ariske races overlevelse og kræver dens frivillige enhed, ser nationalsocialismen i dag sig selv som den ariske races organiserede vilje til at leve som helhed, som ønsker at forme alle hvide folkeslag. I folkene er det deres respektive nationalsocialistiske partier, der er bærere af denne vilje (se også Nationalsocialistisk Tysk Arbejderparti). Denne omfattende forpligtelse i den

politiske kamp for bevarelse og udvikling af den ariske races art vil imidlertid altid omfatte opgaven med at sikre den nordisk-germanske menneskeslags overlevelse og højere udvikling i overensstemmelse med dens art og natur.

De nationalsocialister, der er forenet i *Gesinnungsgemeinschaft der Neuen Front*, er først tyskere, dernæst germanske, dernæst europæiske og endelig hvide.

41 - MINDED

Under et demokrati af vestlig type anvender det nationalsocialistiske parti taktikken med den lovlige revolution. Det vil sige, at den forsøger at tage magten ved at overbevise flertallet af befolkningen og inden for rammerne af den eksisterende forfatning.

Dette sker ikke af opportunisme, må ikke føre til intern tilpasning til det herskende system og er ikke et forræderi mod revolutionen. Det er snarere en konsekvens af erkendelsen af, at nationalsocialismens mål - Volksgemeinschaft som grundlaget for den nye orden - ikke kan opnås mod folkemassen, men kun med dens samtykke. Derfor kan det nationalsocialistiske parti gøre brug af demokratiets formelle mekanismer uden at forråde revolutionen.

Det herskende system er naturligvis også klar over, at det at respektere de demokratiske formaliteter ikke er ensbetydende med at anerkende dem, og at vejen fører til en revolution. Derfor bliver det nationalsocialistiske parti i stigende grad forfulgt, selv i et demokrati. Dette gælder især for FRG, som kun udadtil er et demokrati af vestlig type, men som i bund og grund er en halvkolonial enhed under USA's og zionismens kontrol, et i bund og grund ikke-suverænt besættelsesområde (se også Suverænitet).

Dette forklarer den særligt hårde forfølgelse af den völkiske frihedsvilje i BRD - og dermed forbuddet mod det nationalsocialistiske tyske arbejderparti. Men selv under disse betingelser bruger Ny Front det formelle demokratis spillerum. Den udsætter bevidst sine ledere, kadre og medlemmer for politisk forfølgelse, herunder fængsling for deres holdninger, og ser dette som en del af sin strategi:

Den nye front ser ikke fængslingerne af tilhængere som en katastrofe eller et nederlag, men som et bevis på, at systemet har erkendt faren, at det ser en trussel i denne kamp, og at bevægelsen derfor er på rette vej.

Den Nye Front har erkendt, at fængsling af tilhængere, selv om det skaber problemer på kort sigt, skaber en langsigtet udvælgelsesproces, der styrker og styrker kadrene og skaber en militant elite.

Den Nye Front opfatter fængsling af tilhængere som et nødvendigt offer, som i det lange løb opnår sin virkning i folkets bevidsthed og giver

bevægelsen opmærksomhed, interesse, respekt og til sidst beundring.

Det lykkes den nye front at bevise systemets hykleri ved at pege på fængslingen af tilhængere og afsløre de ædle fraser om ytringsfrihed og grundlæggende rettigheder som vildledning af befolkningen og som et figenblad for intern og ekstern trældom.

Af alle disse grunde accepterer Ny Front fængsling af tilhængere i sin politiske kamp og bruger det til propaganda. Men den dyrker ikke en kult af ulovligheder, den bestræber sig på at udnytte alle muligheder, at overholde loven og overlader det til systemet at bevise offentligt, at det har uret ved at forfølge og fængsle sine modstandere.

Denne form for kamp for en lovlig revolution under de betingelser, som det nazistiske forbud medfører, kan kun lykkes, hvis det altid lykkes for Ny Front at fjerne frygten for forfølgelse og Gesinnungshaft hos sine tilhængere og at formidle visheden om, at nationalsocialisternes Gesinnungshaft på lang sigt gavner bevægelsen og bidrager til at vælte det herskende system. I modsætning hertil afviser Ny Front taktikken med væbnet modstand - varulven - som uhensigtsmæssig i den nuværende historiske fase af den tyske frihedskamp.

42 - OVERSKUDSDELING

Det Nationalsocialistiske Tyske Arbejderparti er den tyske socialismes parti og stræber derfor efter at opbygge et socialistisk nationalt samfund. Dette realiseres i den økonomiske form for korporatisme, hvor arbejderklassen deltager i nationaløkonomiens produktionsmidler og bærer et fælles ansvar. Dette mål er opfyldt med kravet om overskudsdeling i store virksomheder i punkt 14 i NSDAP's partiprogram.

Dette er klart rettet mod de nøgleindustrier, der blev nationaliseret af den nationalsocialistiske folkestet (se Staten) og virksomheder, der allerede tidligere var blevet socialiseret (se også Nationalisering). En sådan overskudsdeling giver kun mening som en andel i virksomhedens produktionsmidler, fordi den fremmer arbejdstagerens tilknytning til sit arbejde og vækker hans helt personlige interesse i succesen, fordi hans overskudsdeling afhænger af den konkret opnåede profit.

Alle nationaliserede virksomheder, der giver et betydeligt overskud, bliver derfor hurtigt omdannet til selskaber, og aktiebeviserne udstedes til arbejderne som arbejdernes ukrænkelige ejendom i produktionsaktiverne. På denne måde bliver virksomhedssamfundet som sådan ejer af virksomheden.

Undtaget fra denne regulering er de virksomheder, der tjener penge, alle de virksomheder, der arbejder uden gevinst for øje og derfor uundgåeligt opererer mere eller mindre med tab, samt små og mellemstore virksomheder, der klart er

privatejede og tjener middelklassen. Der er indført lovlige kompensationsordninger for de ansatte for deres deltagelse i den nationale rigdom.

Da råderetten over produktionsmidlerne i den nationalsocialistiske Volksstaat - bortset fra undtagelser - fortsat er knyttet til den private ejendomsret, betyder det for de store virksomheder, der overgår til arbejderejerskab, at fabrikssamfundet bliver herre over virksomheden, da det er blevet ejer af den. Derfor fører overskudsdeling uundgåeligt til, at arbejdstageren bliver medansvarlig for sin virksomhed. Dette medansvar udøves af samarbejdsudvalg, hvis beføjelser er udvidet, og som er sammensat på grundlag af en tredjedel af pariteten: En tredjedel af samarbejdsudvalgene udpeges af staten, en tredjedel af Arbejderfronten som protektor og repræsentant for hele arbejdsstyrkens interesser, og en tredjedel vælges direkte af fabrikkens medlemmer ved frie personlige valg.

For at undgå, at andre arbejdstagere stilles ringere, indføres et lignende medansvar også i statslige og private virksomheder over en nærmere fastsat minimumsstørrelse. I private virksomheder består samarbejdsudvalgene af en tredjedel af repræsentanter for virksomheden, arbejdsgiverne og arbejdstagerne hver især.

På denne måde fremmes samtidig med folkekammeratens akkumulation af rigdom hans medansvar og deling af profitten i folkets rigdom, og således opbygges det sande socialistiske folkesamfund.

43 - TRO

Tro er nationalsocialisternes levebrød! Nationalsocialismen kræver tro af alle sine tilhængere - men især af sine politiske soldater i Sturm-Abteilung. Blandt de 10 bud for politisk soldaterarbejde er "tro" det første bud. Men kan man virkelig forlange tro? Er det ikke snarere sådan, at evnen til at tro i høj grad unddrager sig menneskets viljestyrke, at man får eller mister troen på noget helt uafhængigt af, om man vil det eller ej?

Man kan og bør ikke "tro" på den nationalsocialistiske idé. Det er hverken religion eller ideologi. Den underviser ikke i dogmatisme eller vilkårlige overbevisninger. Nationalsocialismen er ganske enkelt en erkendelse af livets love, af menneskets biologiske natur og skæbne i dets omgivelser og den idealistiske beslutning om at arbejde for at skabe en art- og naturmæssig orden, for at bevare og udvikle arten. Den ene er repræsenteret af den biologiske humanisme som en videnskabelig vidensteori, den anden af værdiidealismens etik. For at kæmpe for den nye orden organiserer nationalsocialisterne sig i det nationalsocialistiske parti - i Tyskland det nationalsocialistiske tyske arbejderparti. Og dette parti kræver nu af alle partimedlemmer - men især af dets politiske soldater - en tredobbelt tro:

tillid til partiet;

troen på kammerater (se kammeratskab);

tro på sig selv.

Dette bud: "Tro" kræver ikke sandheden i ideologiske eller andre påstande, men denne tro er beslutningen om at stole på. Den underkaster sig ikke dogmer, men kræver vilje til at overlade sit eget liv til det fællesskab, hvorfra det får mening og værdi!

Troen på partiet betyder tillid til, at partiet som folkets organiserede vilje til at leve og som nationens politiske avantgardeorganisation altid har ret. Ingen nationalsocialist kan nogensinde have "ret" mod partiet. Ikke fordi hver enkelt beslutning altid skal være rigtig, men fordi målet er rigtigt, og uden det arbejde, som partiet organiserer, uden den kamp, som partiet fører, ville dette mål aldrig blive nået.

Tro på kammerater betyder at have tillid til, at kammerater trods alle menneskelige fejl og mangler altid vil stå ved din side og fortsætte kampen, hvor du selv måtte stoppe - og det gennem generationer.

Tro på sig selv er tillid til **ens** egen styrke. Den, der tror, er stærkere, end han ofte selv ved. Han kan udholde alt, så længe han tror! Det gør det muligt for nationalsocialisten at have sin stolthed og trodsighed, som han kaster mod den herskende minusverden.

44 - LIGELIGHED

Som et biologisk humanistisk verdenssyn er nationalsocialismen baseret på livets virkelighed, der er bestemt af naturlove, og den afviser enhver dogmatisme. Et af disse dogmer er dog påstanden om menneskers lighed. Livets virkelighed er ikke lighed, men mangfoldighed (se også differentiering). Mennesker er biologisk og dermed også åndeligt forskellige i forhold til racer og folkeslag, i forhold til køn som mænd og kvinder og endelig i forhold til individuelle mennesker. Denne mangfoldighed skal bevares og styrkes for at kunne tjene livet.

Derfor kæmper nationalsocialismen for værdiidealismens menneskebillede, som ønsker at se og vække den højeste udfoldelse af racens og personlighedens værdi i individet. Den kæmper for kønnenes selvrealisering (se Männerbund og moderskab). Men frem for alt kæmper han for bevarelse og udvikling af folkeslag og racer. I denne kamp for artens bevarelse og udvikling har alle medlemmer af folket lige rettigheder og pligter - det er den eneste lighed:

At alle har lige rettigheder og pligter på deres plads og i overensstemmelse med deres evner og tilbøjeligheder, så de kan tjene deres folk og deres race på den bedst mulige måde!

Derfor kræver det nationalsocialistiske tyske arbejderparti i punkt 9 i sit

partiprogram lige rettigheder og pligter for alle Volksgenossen som borgere. Som en første pligt kræver punkt 10 konsekvent af enhver Volksgenossen at skabe mentalt eller fysisk, hvorved hans aktivitet skal være i Volksgemeinschaftens interesse. Enhver pligt indeholder samtidig også en rettighed og udgør således Volksgenossenes frihed. De vigtigste er:

1. retten til at arbejde og pligten til at arbejde for det nationale samfund.
2. ret til frit valg af avl og familiebinding (se familie) og pligt til at holde folkets krop ren i overensstemmelse med eugeniske og racemæssige love (se også racehygiejne).
3. retten til frihed til selvrealisering af sin egen personlighed og pligten til at binde denne frihed til bevarelse og udvikling af folkets og racens art.

Disse rettigheder og pligter skaber lighed mellem folkets kammerater i deres livsetik og respekterer samtidig den grundlæggende biologiske ulighed mellem alle mennesker.

Sjov under hagekorset

En samling af anekdoter samlet af Gerhard Lauck

21.

For længe (alt for længe) siden blev jeg kaldt "*nazist!*" af folk, der blev hjernevasket til krig i 1940. Det var ikke let at modstå denne strøm af dumhed. I 1942 meldte jeg mig så til flådens CB'er som det dumme valg mod indkaldelsespapirer, som kunne have gjort mig til en pakkerøv. Jeg blev sendt til Guadalcanal og mistede en hånd, et øje og meget af synet på det andet øje. Det eneste permanente, jeg fik med mig fra krigen, var et brændende ønske (som aldrig blev realiseret) om at pisse på FDR's grav.

Efter mange skæbneomgange blev jeg bureaukrat (ansættelsesinterviewer for Texas Employment Commission) i 1970. Da jeg så på et job med positiv særbehandling, der tilbød en fantastisk løn og fordele, skrev jeg på tværs af arket "KUN SORT ELLER MEXIKANSKE!"

En kvinde på kontoret vendte sin paryk. "Det kan du ikke gøre, for det er ulovligt!" Mit svar, at det var sandheden, hjalp ikke. Ordren blev omskrevet. Så mens den lå på mit skrivebord, risikerede jeg det fine job ved at sige til hvide ansøgere: "Hold da op, jeg kan ikke tilbyde dig andet end mindsteløn, fordi du ikke har den rigtige farve." Så viste jeg den til dem. To gange eksploderede mænd: "Hvis jeg vidste, hvordan jeg kunne kontakte dem, ville jeg gå med i nazisterne eller KKK!" Jeg sagde til dem, om de var oprigtige, og så gav jeg dem de to adresser, som jeg havde ved hånden, mens jeg fortalte dem hver især, at hvis de sagde, at de havde fået dem fra mig, ville jeg kun benægte det. Jeg fulgte aldrig op.

En liberal på kontoret sendte et anonymt brev til den lokale chef med en kopi af et brev til redaktøren i Dallas og foreslog, at en person med mine holdninger ikke burde være statsansat. Han var vred, men havde intet grundlag for at blive afskedit. Desuden var jeg medlem af alle tre store veteranorganisationer, og han vidste, at det ville give problemer at fyre en handicappet veteran. Jeg chokerede kontorpersonalet ved at sige, at der var en kujonagtig bagmænd på kontoret. Hvorfor? Fordi brevet havde min hjemmeadresse - ikke det sted, jeg boede i den by - så hvorfor dette navn, bortset fra at de vidste det? Så blev det sendt til den regionale tilsynsførende i stedet for til statens hovedkvarter, og kun få uden for kontoret vidste, hvor kommandokæden gik. De var så forbandet bange for mig fra da af, at de opførte sig som om de gik på æg. Desuden blev de fleste af dem gode venner. Efter 4 ½ år var jeg helt med en perfekt straffeattest og anbefalinger til genansættelse,

hvis jeg nogensinde ændrede mening.

Så jeg vendte tilbage til gården og skrev så mange læserbreve, at en jøde fra Dallas sendte et brev til mig som propagandaagent for PLO i min hjemby. Postbuddet vidste garanteret, hvem han skulle aflevere det til.

Så begyndte en "sød kristen dame" at skrive til mig, da hun var fast besluttet på at "redde mig fra antisemitismens synd". I et brev gav jeg imidlertid udtryk for, at jeg mente, at den beskidte, forræderiske, liderlige gamle FDR var den største slynge, der nogensinde er undsluppet galgen. Da hun meddelte mig, at det var syndigt at sige ondt om de døde, som ikke længere var i stand til at forsvare sig selv, sagde jeg, at det havde jeg aldrig set i Bibelen. Jeg bad hende derfor om at sende mig bog, kapitel og vers, men jeg var dobbelt glad for denne oplysning, da jeg i hende havde fundet en person, som *aldrig* ville sige noget ondt om stakkels gamle Adolph Hitler, som også var død og ikke længere kunne forsvare sit navn. Overraskelse! Hun skrev aldrig mere til mig. Hun må have anset mig for at være tilstrækkeligt "frelst" og tilbragte tid sammen med andre stakkels syndere **21**.

For længe (alt for længe) siden blev jeg kaldt "*nazist!*" af folk, der blev hjernevasket til krig i 1940. Det var ikke let at modstå denne strøm af dumhed. I 1942 meldte jeg mig så til flådens CB'er som det dumme valg mod indkaldelsespapirer, som kunne have gjort mig til en pakkerøv. Jeg blev sendt til Guadalcanal og mistede en hånd, et øje og meget af synet på det andet øje. Det eneste permanente, jeg fik med mig fra krigen, var et brændende ønske (som aldrig blev realiseret) om at pisse på FDR's grav.

Efter mange skæbneomgange blev jeg bureaukrat (ansættelsesinterviewer for Texas Employment Commission) i 1970. Da jeg så på et job med positiv særbehandling, der tilbød en fantastisk løn og fordele, skrev jeg på tværs af arket "KUN SORT ELLER MEXIKANSKE!"

En kvinde på kontoret vendte sin paryk. "Det kan du ikke gøre, for det er ulovligt!" Mit svar, at det var sandheden, hjalp ikke. Ordren blev omskrevet. Så mens den lå på mit skrivebord, risikerede jeg det fine job ved at sige til hvide ansøgere: "Hold da op, jeg kan ikke tilbyde dig andet end mindsteløn, fordi du ikke har den rigtige farve." Så viste jeg den til dem. To gange eksploderede mænd: "Hvis jeg vidste, hvordan jeg kunne kontakte dem, ville jeg gå med i nazisterne eller KKK!" Jeg sagde til dem, om de var oprigtige, og så gav jeg dem de to adresser, som jeg havde ved hånden, mens jeg fortalte dem hver især, at hvis de sagde, at de havde fået dem fra mig, ville jeg kun benægte det. Jeg fulgte aldrig op.

En liberal på kontoret sendte et anonymt brev til den lokale chef med en kopi af et brev til redaktøren i Dallas og foreslog, at en person med mine holdninger ikke burde være statsansat. Han var vred, men havde intet grundlag for at blive afskedi-

get. Desuden var jeg medlem af alle tre store veteranorganisationer, og han vidste, at det ville give problemer at fyre en handicappet veteran. Jeg chokerede kontorpersonalet ved at sige, at der var en kujonagtig bagmænd på kontoret. Hvorfor? Fordi brevet havde min hjemmeadresse - ikke det sted, jeg boede i den by - så hvorfor dette navn, bortset fra at de vidste det? Så blev det sendt til den regionale tilsynsførende i stedet for til statens hovedkvarter, og kun få uden for kontoret vidste, hvor kommandokæden gik. De var så forbandet bange for mig fra da af, at de opførte sig som om de gik på æg. Desuden blev de fleste af dem gode venner. Efter 4 ½ år var jeg helt med en perfekt straffeattest og anbefalinger til genansættelse, hvis jeg nogensinde ændrede mening.

Så jeg vendte tilbage til gården og skrev så mange læserbreve, at en jøde fra Dallas sendte et brev til mig som propagandaagent for PLO i min hjemby. Postbuddet vidste garanteret, hvem han skulle aflevere det til.

Så begyndte en "sød kristen dame" at skrive til mig, da hun var fast besluttet på at "redde mig fra antisemitismens synd". I et brev gav jeg imidlertid udtryk for, at jeg mente, at den beskidte, forræderiske, liderlige gamle FDR var den største slyngel, der nogensinde er undsluppet galgen. Da hun meddelte mig, at det var syndigt at sige ondt om de døde, som ikke længere var i stand til at forsvare sig selv, sagde jeg, at det havde jeg aldrig set i Bibelen. Jeg bad hende derfor om at sende mig bog, kapitel og vers, men jeg var dobbelt glad for denne oplysning, da jeg i hende havde fundet en person, som *aldrig* ville sige noget ondt om stakkels gamle Adolph Hitler, som også var død og ikke længere kunne forsvare sit navn. Overraskelse! Hun skrev aldrig mere til mig. Hun må have anset mig for at være tilstrækkeligt "frelst" og tilbragte tid sammen med andre stakkels syndere

NS KAMPFERUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Number 104 English 1973 28. April 2017 61/24

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Widerstand von Massenmord, Vertreibung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgerottet, den Kern der gesamten Idee unseres hoch geliebten Führers Adolf Hitler zu entwickeln.

Alle Nationalsozialisten sind vorzeitig gefallene Völker und Kampfgemeinschaften stehen Schicksal an Schicksal an Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist zwar stärker geworden, aber die Größe des biologischen Völkertums ist heute noch viel geringer als in der Vergangenheit.

Der wesentliche Gegner ist aber dabei, den Völkern – gegen alle weißen Völker (?) – zu helfen. Seine Mittel sind Erziehung, Chiffrierung und Kampfschulung.

Ob "Lüge" oder "Wahrheit", ob in Wahrheit oder in Unwissenheit, ob auf Propagandamaterial bewußt oder auf einem Schicksalsspiel an der Hand Nationalsozialisten ist unser Pflicht!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NS Nyhedsbrev
www.nsdapao.org

#1005 19.06.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Forreste rapport
Interview med Molly

Tredje del

NSK: Dine aktuelle projekter er tydeligvis filosofiske og kunstrelaterede.

Beskriv venligst din holdning til sidanens emners betydning for politik.

Molly: Jeg forsøger stadig at opdatere fotoalbumet, men jeg har mest koncentreret mig om Adolf Hitler og menneskeheden her (www.measuringtheancient.com/truth.htm). Jeg er nlet op på 21 sider nu, og jeg har så meget mere at lave. At studere Anden Verdenskrig er et absolut minefelt af information. Man søger oplysninger om én ting og finder to andre ting, som man skal undersøge. Det føles lidt som om man er arkæolog og graver den begravde fortid frem. En fortid, som de helst ikke vil have, at den kommer frem i lys. Vi kan takke internettet igen for den store strøm af

the **NEW ORDER**

Number 174 (2022) Founded 1978 April 26, 2023 (134)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware countries and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and re-education.

Whether "Lüge" or "Wahrheit", whether in education, battle or armed battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Laska

NSDAP/AO er verdens største Nationalsocialistisk propagandaleverandør!

Trykte og online tidsskrifter på mange sprog
Hundredvis af bøger på mange sprog
Hundredvis af hjemmesider på mange sprog

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info